

та и совершавася на разкаяніе-то.

310. Не существува друга добродѣтель както разумность-та; нито друго разкаяніе както отбѣгваніе-то отъ зло-то; нито друга доброта както благость та на нравы-те; нито друго богатство, както увѣреніе то кое-то и на оный що ся благодари на имѣніе-то си.

311. Благоразумный врагъ е по досто-охлавленъ отъ безумнаго пріятеля.

312. Злополучный е оный, кой-то оста-т страсты-те си да управляватъ ума му.

313. Кой-то чини пріятелство съ вразы-на пріятелы-те си, иска да повреди прія-мы-те си.

314. Не е нужно да положишь въ бѣд-іе живота си ради нѣща, кой-то можешъ управишь съ пары.

315. По добръ е да си сиромакъ, неже-да имашъ богатство злѣ придобито.

316. Голѣми работи послѣдуватъ, ако бдува нѣкой совѣгованіе-то на непріате-ни; при все това опростено е да му даде таніе, за да учини послѣ противно-то на гованіе-то му, защото така го иска доб-счесть.

317. Не е по зло нѣщо както единъ, на кого-то наука-та е безполѣзна.